

РЕШЕНИЕ

№ 4172

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

**ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска
Адриан Янев**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2668** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

5

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Ж. [фирма], чрез юриконсулт Б., срещу Решение от 11.12.2020 г., постановено по НАХД № 7742/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 6 - ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено НП № Р-10-271/29.05.2020 г., издадено от заместник-директора на Комисията за финансов надзор, с което на касатора за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б. „а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20191108000000137 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лева; за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б. „а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20191111000000031 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ административно наказание - имуществена санкция в

размер на 1000 лева и за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б. „а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20191111000000032 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗППЗФИ административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лева. В жалбата са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита се, че неправилно въззивният съд е приел, че образуваните срещу Ж. [фирма] две административно-наказателни производства не са идентични. Сочи се, че срещу Ж. [фирма] са съставени два АУАН за нарушаване на една и съща правна норма, по едно и също време при идентичност на фактичката обстановка. Твърди се, че АНО неправилно е приложил разпоредбите на чл.19 § 1, ал. 3 във вр. с чл. 19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014. Навежда се довод, че размерът на наложените имуществени санкции е неправилно определен, тъй като е следвало да се вземе предвид разпоредбата на чл. 30, §2, буква „з“ и обстоятелствата по чл. 31 от Регламент (ЕС) № 596/2014. Счита се, че наложеното по вид и размер административно наказание е определено в нарушение на целите на чл. 12 от ЗАНН, както и е явно несправедливо. Релевира се, че неправилно СРС е приел, че в конкретния случай е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Искане се от съда да отмени обжалваното решение и да постанови съдебен акт. Допълнително се излагат доводи в представено по делото писмено становище. В хода на устните състезания касаторът, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Отвeтникът по жалбата – Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата и иска да бъде потвърдено решението на СРС. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения развива в представени по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е установил следната фактическа обстановка: При извършена проверка от инспектори при отдел „Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби“ при дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ в КФН, бил проследен периодът 01.01.2019г. - 06.12.2019г., в който Ж. [фирма] сключило четири сделки с емисия акции от капитала на емитента [фирма], както следва: на 08.11.2019г. - сделка № 20191108000000136 за сумата от 408,00лв.; отново на същата дата - сделка № 20191108000000137 за сумата от 54 400,00 лв.; на 11.11.2019г. - сделка № 20191111000000031 на стойност 1 361,78 лв.; и отново на 11.11.2019г. - сделка № 20191111000000032 на стойност 82 200,00 лв. След извършена справка в Търговския регистър и в регистъра на Ю. при Агенцията по

вписванията било установено, че към датите на сделките М. Г. М. бил едновременно член и председател на Съвета на директорите на Ж. [фирма], както и член на Надзорния съвет на [фирма]. Въз основа на установеното, че Ж. [фирма] като лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в [фирма], не е уведомило в срок до 3 работни дни писмено [фирма] за сключената на 08.11.2019г. сделка № 20191108000000137, с която бил преминал указаният в чл.19, §8 от Регламент /ЕС/№ 596/2014г. праг от 5 000 евро /9 779,15 лв. по курса на [фирма]/, и по същия начин не изпълнило това задължение и по отношение на сключените на 11.11.2019 г. сделки №20191111000000031 и № 20191111000000032, бил съставен АУАН № Р-06-22/15.01.2020г., за три идентични нарушения на чл.19, §1, ал.1, в частта „тясно свързани с тях лица”, предл.второ в частта „уведомяват емитента”, б.“а“ вр. чл.19, §1, ал.2 и ал.3 вр. чл.19, §8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014г. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. СРС е изложил мотиви, че не е спорно между страните, че М. Г. М. като „лице с ръководни функции“ по смисъла на чл.3, т.25, б.“а“ от Регламента едновременно е член и председател на Съвета на директорите на Ж. [фирма], и член на Надзорния съвет на емитента [фирма], въз основа на което е обосновал извод, че представлява „тясно свързано лице“ по смисъла на чл.3, т.26, б.“г“ от Регламента и за него е било налице задължението да уведоми емитента или участника на пазар за квоти за емисии, както и компетентния орган, за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този емитент, или със свързаните с тях деривати или други финансови инструменти. СРС е приел, че съгласно чл.19, § 8 от Регламент № 596/2014г., разпоредбата на чл.19, § 1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 евро /Е./ в рамките на една календарна година, като в процесния случай преминаването на цитирания праг е налице със сключването на сделка № 20191108000000137 на 08.11.2019г. Първоинстанционният съд е установил още, че преминаването на указания в чл.19, §8 от Регламент /ЕС/№ 596/2014г. праг от 5 000 евро е осъществено поотделно и по отношение на сключените на 11.11.2019г. сделки № 20191111000000031 и № 20191111000000032, поради което Ж. [фирма] е имало задължение да уведоми писмено, в срок от три работни дни от датата на сключване емитента [фирма], за всяка от горесцитираните три сделки, тъй като притежава качеството на „тясно свързано лице“ с лице, което изпълнява ръководни функции в [фирма]“. Въз основа на тези мотиви СРС е приел за безспорно доказано неизпълнението от страна на касатора на задължението по чл.19, §1, ал.1, в частта „тясно свързани с тях лица”, и предл.второ в частта „уведомяват емитента”, б.“а“ вр. чл.19, §1, ал.2 и ал.3 вр. чл.19, §8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014г., поради което е изведен извод, че КФН правилно е ангажирала административната отговорност на субекта. Първоинстанционният съд е отговорил подробно на възраженията на касатора, както и е обосновал липсата на маловажност в процесния случай.

Тези изводи се споделят от настоящия касационен състав.

Съгласно чл.19, § 1, б.“а“ от Регламент № 596/2014г., лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитентите за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този

емитент, или свързаните с тях деривати или други финансови инструменти. В случая по делото не е спорно между страните, че М. Г. М. едновременно е член и председател на Съвета на директорите на Ж. [фирма] и член на Надзорния съвет на емитента [фирма], поради което задължението за уведомяване на емитента безспорно е възникнало. Съгласно чл.19, § 8 от Регламент № 596/2014г., разпоредбата на чл.19, § 1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 евро /Е./ в рамките на една календарна година. От доказателствата по делото се установява, че Ж. [фирма] е сключила няколко сделки с емисия акции, собственост от капитала на емитента [фирма], а именно: на 08.11.2019г. - сделка № 20191108000000137 на стойност 54 400,00 лв. и на 11.11.2019г. сделка № 20191111000000031 на стойност 1 361,78 лв. и сделка № 20191111000000032 на стойност 82 200,00 лв. Видно от цитираните стойности още със сключването на сделка № 20191108000000137 на 08.11.2019г. е преминал указаният в чл.19, § 8 от Регламент /ЕС/№ 596/2014г. праг от 5 000 евро /9 779,15 лв. по курса на [фирма]/, като това важи и за сключените на 11.11.2019г. сделки № 20191111000000031 и № 20191111000000032, за които също Ж. [фирма] е имало задължение да уведоми писмено емитента [фирма] за всяка сделка по отделно, в срок от три работни дни от датата на сключване. С оглед изложеното касаторът е извършил три идентични нарушения, тъй като притежава качеството на „тясно свързано лице“ с лице, което изпълнява ръководни функции в [фирма]“ и е преминало установения праг в чл.19, § 8 от Регламент № 596/2014г. Срокът за това задължение съгласно чл. 19, § 1, ал. 2 от Регламента е не по-късно от 3 /три/ работни дни след датата на сделката, като в случая при първата сделка уведомлението на емитента е следвало да стане не по-късно от 13.11.2019 г., а при другите две сделки, не по-късно от 14.11.2019 г. Предвид това законосъобразно за извършените нарушения административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана в законоустановения минимум на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ, която разпоредба предвижда за юридическите лица налагане на имуществена санкция в размер от 1 000 до 1 000 000 лева. Споделят се и изводите относно неприложимостта към настоящия случай на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, поради което касационната инстанция не следва да ги преповтаря – чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 /сто/ лева.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.12.2020 г., постановено по НАХД № 7742/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 6 състав.

ОСЪЖДА Ж. [фирма], да заплати на комисията за финансов надзор сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.